Dosar nr.2-256/2025
2-25015883-46-2-06022025-1

HOTĂRÂRE
În numele Legii
Dispozitivul hotărârii pronunţat public la 29 aprilie 2025 în or. Floreşti.
Hotărârea integrală întocmită la 23 mai 2025.

Judecătoria Soroca (sediul Floreşti)
Instanţa compusă din;
Preşedintele şedinţei, judecător Ramona Moşneguţu
Grefier Igor Sorocean
Cu participarea reclamantului Valeriu Ceapa şi pârâtei *****.
În lipsa pârâtului Consiliu pentru prevenirea şi eliminarea dicriminării şi asigurarea egalităţii.
Procedură de citare legală executată.
A examinat în şedinţa de judecată publică în procedură contencioasă cererea de chemare în judecată depusă de Ceapa Valeriu către *****, Consiliu pentru prevenirea şi eliminarea dicriminării şi asigurarea egalităţii privind încasarea prejudiciului moral şi compensarea cheltuielilor de judecată.

A constatat:

Pretenţiile reclamantului.

La 06 februarie 2025 Ceapa Valeriu a intentat acţiune civilă către ***** şi Consiliu pentru prevenirea şi eliminarea dicriminării şi asigurarea egalităţii privind încasarea prejudiciului moral şi compensarea cheltuielilor de judecată.(f.d.1-2).
Prin încheierea Judecătoriei Soroca(sediul Floreşti) din 11 februarie 2025 cererea de chemare în judecată depusă de Ceapa Valeriu a fost acceptată spre examinare în procedură contencioasă (fila dosarului 119-120).
În motivarea acţiunii, reclamantul a indicat, că pe parcursul perioadei de timp 2018-2023 ***** s-a adresat cu un şir de plângeri la diverse organe de drept, în special la IP Floreşti, Procuratura r-lui Floreşti, instanţele de judecată de toate nivelele dar şi la Consiliu pentru prevenirea şi eliminarea dicriminării şi asigurarea egalităţii, prin care a fost învinuit de hărţuire pe criteriu de sex/gen în câmpul muncii. Astfel numai la Procuratura r-lui Floreşti au fost înregistrate 6 plângeri, care fiind examinate , s-au emis ordonanţe de refuz în pornirea urmăririi penale. Ordonanţele fiind contestate în ordinea art. 313 CPP, au fost menţinute cu respingerea plângerilor depuse de *****.

Menţionează reclamantul, că la 11.09.2019, pârâta ***** s-a adresat la Judecătoria Soroca(sediul Central) cu acţiune privind încasarea din contul lui Ceapa Valeriu a prejudiciului material şi moral cauzat prin discriminare sub formă de victimizare. Acţiunea lui ***** a fost respinsă iar fiiind contestată de către ***** în instanţele ierarhice superioare, hotărârea emisă de Judecătoria Soroca (sediul Central) prin deciziile Curţii de Apel Bălţi şi a CSJ a fost menţinută fără modificări.
Astfel , reclamantul specifică , că numai după emiterea deciziei de către CA Bălţi din 26.01.2023 ***** a încetat să-l mai terorizeze prin depunerea plângerilor.
Relevă reclamantul, că prin adresarea ***** cu plângeri la organele de drept, contestarea hotărârilor emise pe marginea acestor plîngeri în ordinea art. 313 CPP, era citat de fiecare dată pentru a da explicaţii, astfel trebuia să lase baltă executarea obligaţiilor de serviciu, soluţionarea altor probleme personale, familiale şi să se prezinte la organele abilitate ceea ce îi producea de fiecare dată suferinţe psihice exprimate prin nervozitate apărută în legătură cu învinuirile aduse de către *****, dar şi problemele apărute în familie la fel din motivul învinuirilor nefondate, care în final s-au soldat cu destrămarea familiei şi au dus la înrăutăţirea relaţiilor cu copii dar au fi afectat atitudinea cetăţenilor, rudelor, prietenilor faţă de el, care nu cunoşteau starea de fapt a lucrurilor.
Asftel conchide reclamantul, că i-a fost cauzat un prejudiciu moral pe care îl estimează la suma de 100 000 lei.
În aceiaşi ordine de idei, reclamantul mai menţionează, că ***** simultan cu adresările sale cu plângeri la organele de drept , s-a mai adresat cu plângere la Consiliu pentru prevenirea şi eliminarea dicriminării şi asigurarea egalităţii iar Consiliul la 26.12.2018 a decis: 1) Capetele de plângere examinate la pct. 5.3 se declară inadmisibile:2) Faptele constatate la pct. 5.10-5-15 reprezintă victimizare. Consiliul a indicat că a făcut un şir de recomandări Primăriei or. Floreşti.
Indică, că decizia Consiliului pentru prevenirea şi eliminarea dicriminării şi asigurarea egalităţii emisă în privinţa lui ***** nu i-a fost adusă la cunoştinţă şi corespunzător nu a contestat-o.
Ulterior Consiliu pentru prevenirea şi eliminarea dicriminării şi asigurarea egalităţii prin reprezentantul său a participat la şedinţele de judecată unde s-au examinat acţiunile depuse de către *****, pe care au susţinut-o, prin contestarea hotărârilor la CA Bălţi şi CSJ iar în final şi apelul şi recursul înaintate au fost respinse ca nefondate, fiind menţinută hotărârea instanţei de fond.

În așa mod , consideră că și Consiliu pentru prevenirea și eliminarea dicriminării și asigurarea egalității prin acțiunile sale l-au sustras de la activitatea sa de bază și de la executarea obligațiunilor de serviciu, fiind nevoit să se prezinte la organele de drept pentru a face declarații și în instanțele de judecată, fapt prin ce i-a fost cauzat un prejudiciu moral pentru suferințele psihice la care a fost supus, prejudiciu moral fiind estimat de către el la 100 000 lei.

Finalmente , conchide că circumstanțele indicate , demonstrează că prin acțiunile pârâților i-au fost cauzat un prejudiciu moral în mărime totală de 200 000 lei.

Solicită instanței încasarea în mod solidar de la pârâta ***** și Consiliu pentru prevenirea și eliminarea dicriminării și asigurarea egalității în beneficiul său a prejudiciului moral în mărime de 200 000 lei și a cheltuielilor de judecată.

Poziția participanților la proces.

Reclamantul Ceapa Valeriu în ședința de judecată a susținut cererea de chemare în judecată și a declarat , că din anul 2017-2018 a fost terorizat de dna *****, prin faptul că pârâta a înaintat diferite cereri la poliție, la procuratură, în instanță de judecată, precum că ar fi abuzat-o pe criterii de sex. Dumnealui îi era rușine să asculte toate cele declarate de pârâtă și îi era și frică, deoarece mergea pe un articol și era caz penal și se gîndea că de bine nu e nimic, și se ducea mereu la judecată cu pastile de inimă. 7 ani să stai mereu cu frica că poți fi judecat pentru fapte care nu au fost, nu au avut loc. La Centru la Agenția de Discriminare Chișinău, a fost toată primăria și au dat mărturii și nici unul nu a confirmat dintre cele relatate de dna *****, dar necătând la toate acestea Consiliul dat a recunoscut-o pe ea ca victimă, victimizare, dar prin instanța de judecată sa dovedit că nu a fost nici un fel de victimizare. Totul ce ultima declara nu sau adeverit. Au fost nenumărate ordonanțe de neîncepere a urmăririi penale care ultima le ataca în instanța de judecată, deciziile, încheierele instanței de judecată. Dumnealui activa ca primar, cum putea el să se uite în ochii oamenilor, doar nu putea să le explice la fiecare că nu a fost așa ceva. Avea conflicte în familie până a ajuns la divorț, îi era rușine să vorbească cu copii săi care erau de aceeași vârstă ca și *****, cu rudele sale tot îi era rușine să vorbească. Consideră că toți acești ani a fost umilit, i-a fost lezate onoarea, demnitatea, reputația și ca om și ca primar. Invocă că prezenta cerere de chemare în judecată a înaintat-o prin prizma legii din 23 aprilie 2010 ce ține de încălcarea dreptului referitoare la onoarea, demnității, reputației profesionale. Anume prin răspândirea relatărilor false cu privire la fapte, deoarece ultima în societate a răspândit la poliție, procuratură, judecată declarații false, care nu au fost dovedite. Consideră că această sumă nu este achitabilă pentru nervii,

sănătatea și inima sa, căci până în prezent nu poate aduce tensiunea la norma sa. Sa adresat în instanța de judecată când decizia a devenit irevocabilă. Ultimul, ca primar sa adresat, în urma adresării colectivului primăriei și la poliție și la procuratură cu cerere pe acțiunile ei, dar careva acte documente la mână el nu le avea deoarece cu toate acestea sa ocupat juristul primăriei. Ca urmare a scrisorii colective care au parvenit de la angajații săi, dumnealui a sesizat poliția și procuratura, dar rezultatul nu îl cunoaște deoarece se ocupa juristul primăriei, iar ultimul a decedat, a plecat și pe urmă nu a mai găsit nimic. A avut frică să nu nimerească în pușcărie cu așa articol, dar acum nu am frică. Calea prealabilă ce ține de prezenta cauză ce ține de încasarea prejudiciului material nu sa adresat. Cu cerere de chemare în judecată împotriva lui ***** ca să fie constatat de către aceasta răspândirea faptelor false, ca ulterior să poată pretinde încasarea unui prejudiciu nu sa adresat. Prejudiciul moral în sumă de 200 000 lei este constituit din intima lui convingere. Pe dosarul ce ține de restabilirea în funcție și-a cerut scuze și anume din cauza că angajații primăriei au încălcat procedura de eliberare a ei, dar nicidecum în privința hărțuirii, deoarece el nu este vinovat. A mai explicat că i-au fost cauzate suferințe psihice și morale prin răspândirea declarațiilor false prin simplul fapt că a fost „tărât" în propriu sens al cuvântului vre-o 7 ani de zile prin ședințe de judecată, și diferite instanțe prin care fapt fiecare ședință i-a provocat retrăire și suferință morală. A fost răspândite declarații false de către pârâta ***** informația respectivă îl vizează pe el direct și a fost răspândită de către *****, informația dată purtând un caracter fals și defaimator, care nu sa confirmat și nici nu sa dovedit nici într-o instanță. Informația dată se bazează pe fapte false. Nu face trimitere la legea nr.64 cu privire la libera exprimare, reieșind că prin toate cererile, plângerile care au fost înaintate de către ***** nu au fost soldate cu rezultate pozitive aceasta și este defăimarea sa și declarații false. Consideră că i s-a cauzat un prejudiciu moral și psihice. Nici prin deciziile instanțelor de judecată nici prin ordonanțele de la procuratură nu s-a adeverit depozițiile date de către *****

Pârâta ***** în ședința de judecată nu a fost de acord cu cererea de chemare în judecată și a declarat, că în anul 2016 a fost angajat la Primăria Florești în calitate de perceptor fiscal, prin concurs , în acel timp reclamantul deținea funcția de primar al or. Florești. Din primele zile a purces la serviciu și ea din primele zile a observat că ultimul îi făcea avansuri, chear dacă dumneaei nu le băga în seamă. Ea face naveta *****-Florești, Florești-***** și ea la serviciu la primărie era prima după servitoare. Și ultimul îi spnea de ce vine așa de dimineață, să vin la el în birou, de ce vii în pantaloni dar nu vii în fusctă scurtă, deci chestii care atunci la moment nu dădeam importanță. Ultimul văzând că eu dau nici o importanță, începuse a o chema în birou și îmi dădea diferice însărcinări care nu era de competența perceptorului fiscal. Ea era specialistă avea mentor care o îndruma să

își facă lucru ce ține de competența perceptorilor fiscali. Are martori care și acum pot veni în instanța de judecată să confirme toate cele declarate de ea. Într-o zi la o zi de naștere a dnei Victoria Pașa, cum stăteau la masă ultimul ia pus mâna pe picior la ce ea la întrebat de ce pune mâna, ultimul spunându-i că vrea să vadă cât de groși sunt ștrampii și ea sa sculat de la masă și sa dus lângă dna Victoria. De atunci sa început terorizarea ei, în toată lunea la volantă era sculată în picioare ca un copil, și multe alte chestii. A depus cerere la procuratură deoarece o teroriza și că ia pus mîna pe genunchi. Pe data de 14 martie 2018 a fost eliberată din funcție și din 14 martie 2018 până 26 noiembrie 2021, ea a fost cu cetățeanul Ceapa Valeriu în litigiu, prin judecăți. După ce a fost restabilită în funcție, instanța de judecată a dispus ca prejudiciul moral să fie încasat de la Primărie și de la Ceapa Valeriu. Procesele celelalte pe discriminare și pe hărțuire sexuală despăgubiri nu sau încasat, instanța explicându i că prejudiciu peste prejudiciu nu se pune, adică o dată ce ai primit prejudiciu de la persoana dată un alt prejudiciu nu poți primi. Ea și-a apărat drepturile sale, ea a fost eliberată din funcție, a fost umilită în fața colectivului, a fost prin toate instanțele, în urma acestor evenimente a decedat tatăl ei în anul 2020, părinții sufereau căci vedeau că sufereau copilul lor. Nu știe care este cauza de ce sa pornit toate acestea, dar presupune că înainte reclamantul până a fi primar a vândut icoane în piață, iar fratele ei este colaborator al poliției și pe acele vremuri reclamantul a fost amendat de către fratele ei deoarece el nu avea acte de proveniență la icoanele date, presupune că este din această cauză sau poate că este o persoană atractivă ea nu cunoaște de ce. Ea sa pornit pe calea legii. A fost numită „baistruc", „iești un nimeni". Ea este un cetățean ca alți cetățeni. A fost eliberată din funcție, nu putea să se angajeze, nu avea bani, trebuia să ceară de la părinți. Ea a fost umilită, pentru ce să îi plătească 100 mii de lei. Ea a fost și la expertiză și la spitalul de psihiatrie. A mai explicat că nu a avut intenția de a denegra onoarea reclamantului, doar că prin manifestările și gesturile dumnealui a început a se apăra prin instanțele de judecată, aceasta a fost doar o cale de apărare și nimic altceva. Nu a primit nici o cerere din partea reclamantului cu privire la dezmințirea la toate cererile înaintate de ea. Cele expuse în toate cererile sale se bazează pe fapte reale concrete, are și martori în acest sens dacă va fi necesar, deoarece declarațiile reclamantului sunt neântemeiate.

Reprezentantul copârâtului Consiliu pentru prevenirea și eliminarea dicriminării și asigurarea egalității, la 25.02.2025 a depus o cerere prin care a solicitat separarea în proces aparte a pretențiilor înaintate față de pârâți , cu dispunerea încetării procesului civile în privința Consiliu pentru prevenirea și eliminarea dicriminării și asigurarea egalității, solicitând examinarea cauzei în lipsa sa.

Prin încheierea Judecătoriei Soroca(sediul Florești) din 10.04.2025 s-a respins cererea de separarea pretențiilor depusă de Consiliu pentru

prevenirea şi eliminarea dicriminării şi asigurarea egalităţii ca fiind neîntemeiată , cu expedierea unei copii în adresa Consiliu pentru Prevenirea şi Eliminarea Dicriminării şi Asigurarea Egalităţii.

Aprecierea instanţei de judecată:

Audiind participanţii la proces, cercetând materialele cauzei, ţinând cont de prevederile legale expuse supra, instanţa de judecată ajunge la concluzia de a respinge cererea de chemare în judecată înaintată de Ceapa Valeriu către ***** , Consiliu pentru prevenirea şi eliminarea dicriminării şi asigurarea egalităţii privind încasarea prejudiciului moral şi cheltuielile de judecată, ca neîntemeiată, din următoarele considerente.

Conform art. 5 Cod de procedură civilă, orice persoană interesată este în drept să se adreseze în instanţă judecătorească, în modul stabilit de lege, pentru aşi apăra drepturile încălcate sau contestate, libertăţile şi interesele legitime.

Potrivit art. 118 alin. (1) Cod de procedură civilă, fiecare parte trebuie să dovedească circumstanţele pe care le invocă drept temei al pretenţiilor şi obiecţiilor sale, iar conform art. 130 Cod de procedură civilă, instanţa judecătorească apreciază probele după intima ei convingere, bazată pe cercetarea mult aspectuală, completă, nepărtinitoare şi nemijlocită a tuturor probelor din dosar în ansamblu şi interconexiunea lor, călăuzindu-se de lege. Nici un fel de probe nu au pentru instanţa judecătorească o forţă probantă prestabilită fără aprecierea lor. Fiecare probă se apreciază de instanţă privitor la pertinenţa, admisibilitatea, veridicitatea ei, iar toate probele în ansamblu, privitor la legătura lor reciprocă şi suficienţa pentru soluţionarea pricinii.

Conform art. 121 Cod de procedură civilă, instanţa judecătorească reţine spre examinare şi cercetare numai probele pertinente care confirmă, combat ori pun la îndoială concluziile referitoare la existenţa sau inexistenţa de circumstanţe, importante pentru soluţionarea justă a cazului, iar art. 122 Cod de procedură civilă prevede că circumstanţele care, conform legii, trebuie confirmate prin anumite mijloace de probaţiune nu pot fi dovedite cu nici un fel de alte mijloace probante. Admisibilitatea probelor se determină în conformitate cu legea în vigoare la momentul eliberării lor.

Potrivit art. 239 Cod de procedură civilă, hotărârea judecătorească trebuie să fie legală şi întemeiată. Instanţa îşi întemeiază hotărârea numai pe circumstanţele constatate nemijlocit de instanţă şi pe probele cercetate în şedinţă de judecată.

În conformitate art. 240 alin. (1) Cod de procedură civilă, la deliberarea hotărârii, instanţa judecătorească apreciază probele, determină circumstanţele care au importanţă pentru soluţionarea pricinilor, care au fost

sau nu stabilite, caracterul raportului juridic dintre părţi, legea aplicabilă soluţionării pricinii şi admisibilitatea acţiunii.

Norma cuprinsă în art. 130 alin. (3) Cod de procedură civilă prevede că fiecare probă se apreciază de instanţă privitor la pertinenţa, admisibilitatea, veridicitatea ei, iar toate probele în ansamblu, privitor la legătura lor reciprocă şi suficientă pentru soluţionarea pricinii.

Articolul 1 alin. (1) a Legii cu privire la libertatea de exprimare defineşte scopul de a garanta exercitarea dreptului la libera exprimare, precum şi un echilibru între asigurarea dreptului la libera exprimare şi apărarea onoarei, demnităţii, reputaţiei profesionale şi vieţii private şi de familie ale persoanei.

Potrivit art. 16 alin. (1) lit. g) Cod Civil, apărarea dreptului civil se face, în condiţiile legii, prin repararea prejudiciului patrimonial şi, în cazurile prevăzute de lege, a celui nepatrimonial.

În conformitate cu art. 19 alin. (1), (2), (3) şi (5) Cod civil, în condiţiile legii, persoana lezată într-un drept al ei sau într-un interes recunoscut de lege poate cere repararea integrală a prejudiciului patrimonial si nepatrimonial cauzat astfel.

Se consideră prejudiciu nepatrimonial (prejudiciu moral) suferinţele fizice si psihice, precum si diminuarea calităţii vieţii. În cazul vătămării sănătăţii, prejudiciul nepatrimonial cuprinde, de asemenea, pierderea sau diminuarea unei capacităţi a corpului uman (prejudiciu biologic). Repararea prejudiciului presupune repunerea persoanei lezate în situaţia în care s-ar fi aflat dacă prejudiciul nu se producea.

Potrivit art. 20 alin. (1)-(2) Cod civil, dacă prin lege nu se prevede altfel, persoana răspunde numai pentru prejudiciul cauzat prin fapta sa săvârşită cu vinovăţie sub forma intenţiei sau imprudenţei. Fapta este săvârşită cu intenţie dacă persoana care a săvârşit-o îşi dădea seama de caracterul prejudiciabil al acţiunii sau inacţiunii sale, a prevăzut urmările ei prejudiciabile, le-a dorit sau a admis, în mod conştient, survenirea acestor urmări.

În conformitate cu art. 21 Cod civil, drepturile personale nepatrimoniale şi alte valori nemateriale sunt apărate în cazurile şi în modul prevăzut de prezentul cod şi de alte legi, în limita în care folosirea modalităţilor de apărare a drepturilor civile reiese din esenţa dreptului încălcat şi din caracterul consecinţelor acestei încălcări.

Conform art. 1998 alin. (1) Cod civil, cel care acţionează faţă de altul în mod ilicit, cu vinovăţie este obligat să repare prejudiciul patrimonial, iar în cazurile prevăzute de lege şi prejudiciul moral cauzat prin acţiune sau omisiune.

În conformitate cu prevederile art. 2036 Cod civil, (1) În cazul în care persoanei i s-a cauzat un prejudiciu moral prin fapte ce atentează la drepturile

ei personale nepatrimoniale, precum şi în alte cazuri prevăzute de lege, instanţa de judecată are dreptul să oblige persoana responsabilă la reparaţia prejudiciului prin plata de despăgubiri. (2) Prejudiciul moral se repară indiferent de existenţa şi întinderea prejudiciului patrimonial.

Iar potrivit art. 2037 Codul civil, (1) Mărimea compensaţiei pentru prejudiciu moral se determină de către instanţa de judecată în funcţie de caracterul şi gravitatea suferinţelor psihice sau fizice cauzate persoanei vătămate, de gradul de vinovăţie al autorului prejudiciului, dacă vinovăţia este o condiţie a răspunderii, şi de măsura în care această compensare poate aduce satisfacţie persoanei vătămate.

Potrivit Dreptului Civil, prin prejudiciu moral se înţeleg suferinţele psihice sau fizice cauzate prin acţiuni sau omisiuni, care atentează la valorile nepatrimoniale ce aparţin persoanei din momentul naşterii sau la bunurile dobândite prin lege, inclusiv onoarea, demnitatea şi reputaţia profesională. Prejudiciile delictuale pot fi clasificate în prejudicii cauzate personalităţii fizice şi în prejudicii cauzate personalităţii afective, în această ultimă categorie vor fi incluse suferinţele psihice.

Prejudiciile afective constau în suferinţe psihice cauzate prin lezarea sentimentelor de afecţiune, care cuprind suferinţele psihice determinate de pierderea sau de rănirea, mutilarea, desfigurarea sau îmbolnăvirea gravă a persoanelor apropiate, de pierderea locului de muncă, dezvăluirea secretului familial sau a secretului medical, de limitarea sau privarea temporară de anumite drepturi, cât şi orice alte suferinţe psihice similare.

Potrivit art. 2 din Legea nr. 64/2010 cu privire la libertatea de exprimare, termenii şi expresiile utilizate în prezenta lege au următoarele semnificaţii: - defăimare – răspîndire a informaţiei false care lezează onoarea, demnitatea şi/sau reputaţia profesională a persoanei; - răspîndire a informaţiei – proces de transmitere a informaţiei către alte persoane (cel puţin către o persoană, exceptând persoana lezată); - informaţie – orice expunere de fapt, opinie sau idee sub formă de text, sunet şi/sau imagine.

Conform art. 3 alin. (1) al Legii citate mai sus, orice persoană are dreptul la libertatea de exprimare. Acest drept cuprinde libertatea de a căuta, de a primi şi de a comunica fapte şi idei.

Iar art. 43 alin. (1) din Codul civil stipulează că orice persoană fizică are dreptul la viaţă, la sănătate, la integritate fizică şi psihică, la libera exprimare, la nume, la onoare, demnitate şi reputaţie profesională, la propria imagine, la respectarea vieţii intime, familiale şi private, la protecţia datelor cu caracter personal, la respectarea memoriei şi corpului său după deces, precum şi la alte asemenea drepturi recunoscute de lege.

În conformitate cu prevederile art. 7 alin. (1) şi (2) al aceleiaşi Legi, orice persoană are dreptul la apărarea onoarei, demnităţii şi reputaţiei sale profesionale lezate prin răspândirea relatărilor false cu privire la fapte, a judecăţilor de valoare fără substrat factologic suficient sau prin injurie. Persoana lezată prin răspândirea unor relatări cu privire la fapte poate fi restabilită în drepturi dacă informaţia cumulează următoarele condiţii: a) este falsă; b) este defăimătoare; c) permite identificarea persoanei vizate de informaţie. Aliniatul (3) şi (4) ale aceluiaşi articol statuează că persoana care se consideră lezată în modul stabilit la alin. (2) poate solicita rectificarea sau dezminţirea informaţiei, precum şi repararea prejudiciului moral şi material cauzat. Persoana lezată prin răspândirea unor judecăţi de valoare poate fi restabilită în drepturi dacă judecăţile de valoare cumulează următoarele condiţii: a) nu se bazează pe un substrat factologic suficient; b) au un caracter defăimător; c) permit identificarea persoanei vizate de informaţie.
Potrivit dispoziţiilor alin. (5) al articolului sus-indicat, persoana care se consideră lezată în modul stabilit la alin. (4) poate solicita rectificarea sau dezminţirea informaţiei, sau publicarea unei replici, precum şi repararea prejudiciului moral şi material cauzat.
Din materialul probator rezultă că, la pârâta ***** la 16.01.2018 a depus a IP Floreşti o plângere prin care a solicitat tragerea la răspundere a primarului or. Floreşti Valeriu Ceapa pe faptul acţiunilor pretins ilegale comise de către acesta în privinţa ei, manifestate prin hărţuire sexuală.
La 25 ianuarie 2018 procesul penal a fost remis la Procuratura r-lui Floreşti cu propunerea de-a nu începe urmărirea penală pe cazul dat şi de-a clasa procesul penal, pe motivul lipsei în acţiunile primarului Valeriu Ceapa a elementelor constitutive ale infracţiunii prevăzute de art. 173 Cod penal.
Prin ordonanţa procurorului din 02.02.2018 raportul în cauză a fost acceptat şi fiind dispus refuzul în pornirea urmăririi penale, pe motiv că în acţiunile lui Valeriu Ceapa nu se întrunesc elementele componenţei de infracţiune. Ordonanţa din 02.02.2018 fiind contestată în ordinea art. 299/1 CPP a fost anulată, procesul penal fiind restituit pentru efectuarea unui control suplimentar.
Prin ordonanţa procurorului din 10.04.20218 repetata s-a refuzat în pornirea urmăririi penale ,pe motiv că acţiunile lui V. Ceapa nu întrunesc elementele constituitive ale infracţiunii prevăzute de art. 173 Cod penal.
Petiţionara ***** a contestat ordonanţa procurorului di 10.04.2018 la procurorul ierarhic superior, iar prin ordonananţa adjuntului procurorului-şef la raionului Floreşti din 02.05.2018 s-a respins plângerea părţii vătămate

***** şi s-a menţinut ordonanţa procurorului din 10.04.2018 de refuz în pornirea urmării penale.
Petiţionara A. ***** a contestat ambele ordonanţe în ordinea art. 313 CPP judecătorului de instrucţie, care prin încheierea Judecătoriei Soroca sediul Central din 05.11.2018 a admis plângerea petiţionarei A. *****, declarând nule ordonanţa procurorului din 10.04.2018 de refuz în pornirea urmăririi penale şi ordonanţa procurorului ierarhic superior din 02 mai 2018 prin care a respins plângerea părţii vătămate şi a menţinut ordonanţa procuroorului din 10.04.2018 de refuz în pornirea urmării penale.
La 04.12.2018 ***** prin intermediul avocatei Arina Ţurcan a prezentat OUP , raportul de evaluare psihologică nr. 182 din 06.07.2018, prin care s-a constat că victima ***** a fost supusă hărţuirii sexuale la locul de muncă din partea primarului Valeriu Ceapa.
Fiind sesizat de către victima *****, Consiliul pentru Prevenirea şi Eliminarea Discriminării şi Asigurarea Egalităţii , prin decizia nr. 130/18 din 26.12.2018 a decis, că faptele expuse de către ***** , constatate la pct. 5.10-5.15 reprezintă victimizare, cu emiterea unor recomandări, aferent elaborării unui Regulament intern , care să conţină prevederi referitoare la neadmiterea discriminării şi egalitatea de tratament la locul de muncă; cu instruirea salariaţilor în domeniul egalităţii şi nediscriminării în vederea neadmiterii pe viitor a unor situaţii similar celor în care s-a aflat petiţionara *****.
La 11.02.2019 prin ordonanţa procurorului din cadrul Procuraturii r-lui Floreşti Mihail Dadu s-a dispus de-a nu începere urmărirea penală pe cazul deplîns de *****, pe motivul lipsei elementelor constituitive ale infracţiunii cu clasarea procesului penal.
Nefiind de acord, petiţionara ***** iarăşi a contestat actul emis de procuror în ordinea art. 299/1 CPP, iar prin ordonanţa procurorului raionului Floreşti V. Baidaus din 12.03.2019 s-a respins plângerea ***** şi a fost menţinută ordonanţa din 11.02.2019 de neîncepere a urmării penale.
Prin încheierea Judecătoriei Soroca(sediul Floreşti) din 31 mai 2019 s-au declarant nule ordonanţele procurorului de refuz în pornirea urmăririi penale cu clasarea procesului penal din 11.02.2019 şi ordonanţa procurorului şef din 12.03.2019 cu obligarea procurorului să înlăture neajunsurile.
La 12.10.2020, procurorul Mihail Dadu repetat a dispus neînceperea urmării penale , pe motivul lipsei elementelor constituitive ale infracţiunii în acţiunile lui V. Ceapa şi clasarea procesului penal. Ordonanţa procurorului din 12.10.2020 de neîncepere a urmării penale a fost menţinută prin ordonanţa procurorului şef V. Baidaus din 29.10.2020.

La 05.11.2020 partea vătămată ***** a sesizat judecătorul de instrucţie cu o plânegere în ordinea art. 313 CPP, solicitând anularea ordonanţelor din 12.10.2020 şi 29.10.2020.
Prin încheierea Judecătoriei Soroca(sediul Floreşti) din 28.06.2021 , plângerea petiţionarei ***** înaintată în ordinea art.313 CPP împotriva ordonanţelor din 12.10.2020 privind neînceperea urmării penale şi clasarea procesului penal precum şi a ordonanţei procurorului –şef al Procuraturii r-lui Floreşti din 29.10.2020 s-a respins ca neîntemeiată.
Prin decizia Curţii de Apel Bălţi din 15.09.2021 s-a casat încheierea Judecătoriei Soroca(sediul Floreşti) din 28.06.2021 cu remiterea cauzei pentru investigaţii suplimentare.
Ca rezultat prin ordonanţa procurorului Ion Prodan din 14.01.2022 s-a refuzat în pornirea urmăriri penale prin din motiv că în acţiunile lui Ceapa Valeriu lipsesc elementele constituitive ale vreunei infracţiuni cu clasarea procesului penal iar prin ordonanţa din 08.02.202 emisă în ordinea art.299/1 CPP, s-a resins plângerea petiţionarei A. ***** , fiind menţinută ordonanţa de neîncepere a urmăririi penale din 14.01.2022.
Nefiind de acord cu soluţiile adoptate de procurori, ***** a contestat în ordinea art. 313 CPP actele menţionate supra.Prin încheierea Judecătoriei Soroca (sediul Floreşti) din 13.10.2022, plângerea înaintată de ***** în ordinea art.313 CPP împotriva ordonanţei procurorului Ion Prodan din 14.01.2022 şi ordonanţei din 08.02.202 emisă în ordinea art.299/1 CPP a fost respinsă ca neîntemeiată.
Încheierea din 13.10.2022 fiind menţinută prin Decizia Curţii de Apel Bălţi din 26.01.2023.
Concomitent, ***** la 22.02.2019 înaintase o acţiune în contradictoriu cu Ceapa Valeriu privind încasarea prejudiciului material şi moral cauzat prin discriminare,care prin hotărârea Judecătoriei Soroca(sediul Central) din 11.12.2020 acţiunea înaintată de ***** către Ceapa Valeriu, intervenine accesoriu Consiliul pentru Prevenirea şi Eliminarea Discriminării şi Asigurarea Egalităţii, Primăria Floreşti s-a respins ca neîntemeiată.
Prin decizia Curţii de Apel Bălţi din 15.04.2021 s-a menţinut hotărârea Judecătoriei Soroca (sediul Floreşti) din 11.12.2020, fiind respinse apelurile avocatei Arina Ţurcan-Donţu şi al Consiliul pentru Prevenirea şi Eliminarea Discriminării şi Asigurarea Egalităţii.
Ulterior prin încheierea Colegiului civil, commercial şi de contencios administrativ al Curţii Supreme de Justiţie din 14.07.2021 recursurile declarate de ***** şi Consiliul pentru Prevenirea şi Eliminarea Discriminării şi Asigurarea Egalităţii au fost declarate inadmisibile.

Totodată instanţa de judecată a mai stabilit, că la 23.11.2017, prin Dispoziţia nr. 145, emisă de Primarul or. Floreşti, ***** i-a fost aplicată o sancţiune disciplinară sub formă de avertisment, pentru atitudine nerespectuoasă în timpul exercitării atribuiţilor de serviciu, care la 03.01.2018 a fost modificată prin dispoziţia nr. 03 din 03.01.2018.
La 19.01.2018, prin Dispoziţia nr. 09, emisă de Primăria or. Floreşti, i-a fost aplicată o sancţiune disciplinară sub formă de mustrare aspră.
Nefiind de acord cu actele emise, *****, la 12.02.2018 a depus cerere de chemare în judecată împotriva Primăriei or. Floreşti privind anularea dispoziţiilor privind aplicarea sancţiunilor disciplinare şi încasarea prejudiciului moral, acţiune care prin hotărârea Judecătoriei Soroca (sediul central) din 29.06. 2020, a fost admisă parţial, fiind anulate Dispoziţia nr. 145 din 23.11.2017 şi Dispoziţia nr. 03 din 03.01.2018 privind modificarea Dispoziţiei nr. 145 din 23.11.2017 cu privire la aplicarea sancţiunii disciplinare – avertisment; Dispoziţia nr. 09 din 19.01.2018 cu privire la aplicarea sancţiunii disciplinare - mustrare aspră; Dispoziţia nr. 33 din 13.03.2018 „Cu privire la destituirea din funcţia publică” emisă de Primarul or. Floreşti în privinţa lui *****.
A fost restabilită ***** în funcţia de specialist pe domeniul perceperi fiscale a Primăriei or. Floreşti, cu înacasarea de la Primăria or. Floreşti salariul pentru întreaga perioadă de absenţă forţată de la muncă, începînd cu data de 14.03.2018 şi pînă la data de 29.06.2020, într-o mărime nu mai mică decît salariul mediu al salariatului pentru această perioadă.
Fiind încasat de la Ceapa Valeriu în beneficiul lui ***** prejudiciul moral în sumă de 1000 (una mie) lei şi de la Primăria or. Floreşti în beneficiul lui ***** prejudiciul moral în sumă de 5000 (cinci mii) lei.
Este evident faptul, că rezultat al acestor adresări ale ***** au început cercetări, pentru a examina cele deplânse de petiţionară şi acţiunile lui Valeriu Ceapa. Reclamantul indică că a trecut prin emoţii negative şi prin proces de justificare faţă de alte persoane, colegi de serviciu, prieteni, rude precum şi în faţa autorităţilor, iar de care pârâta ***** ***** a tot prelungit să sesize procurarura şi instanţele de judecată. Aceasta din nou i-a adus suferinţe psihice, fiind nevoit să administreze o mulţime de medicamente, inclusiv cu efect sedativ. În urma cercetărilor întreprinse de către Procuratura r-lui Floreşti, legate de petiţiile lui ***** careva încălcări, elementele vreunei infracţiuni în acţiunile lui V. Ceapa n-au fost stabilitre.
Însă, consideră reclamantul , că acţiunile lui ***** care pe parcursul a unei perioada de timp prin care a sesizat diferite organe de drept cu mai multe petiţii, s-a cauzat un prejudiciu moral, or toate acestea au devenit publice.

Considerând că prin afirmaţiile indicate în plângerile expediate de către pârâta ***** , I s-a produs un prejudiciu moral , la 06 februarie 2025 Ceapa Valeriu a acţionat-o pe ***** şi Consiliul pentru Prevenirea şi Eliminarea dicriminării şi asigurarea egalităţii cu prezenta carere de chemare în judecată, solicitând repararea prejuduciului moral.
Instanţa de judecată, cu privire ca acest capăt din cerere de chemare în judecată, a reţinut, că condiţiile de reparaţie a prejudiciului moral sunt: constatarea încălcării; imposibilitatea înlăturării consecinţelor încălcării în dreptul intern; existenţa unui prejudiciu considerabil, existenţa legăturii de cauzalitate între încălcare şi prejudiciu, instanţa de judevcată constată, că în speţă suma 200 000 lei nu poate fi considerată o reparaţie a pretinsului prejueiciu maral, care chipurile i-a fost cauzat lui Ceapa Valeriu prin faptul că ***** a sesizat diferite autorităţi statale în vederea verficării acţiunilr la acel moment, primarului de Floreşti, Valeriu Ceapa.
Conform art. 2036 al.1) Cod civil, În cazul în care persoanei i s-a cauzat un prejudiciu moral prin fapte ce atentează la drepturile ei personale nepatrimoniale, precum şi în alte cazuri prevăzute de lege, instanţa de judecată are dreptul să oblige persoana responsabilă la reparaţia prejudiciului prin plata de despăgubiri.
Iar potrivit alin. 2) al aceluiaşi articol, prejudiciul moral se repară indiferent de existenţa şi întinderea prejudiciului patrimonial. Iar alin. 4) art. 2036 Cod Civil stipulează, dacă legea nu prevede altfel, simpla constatare a încălcării unui drept sau interes recunoscut de lege fără plata de despăgubiri oferă satisfacţie echitabilă persoanei vătămate doar cînd aceasta corespunde cu natura dreptului sau interesului recunoscut de lege încălcat şi persoana vătămată astfel va putea obţine o valoare nepatrimonială superioară prejudiciului moral suferit.
Art. 2037 Cod civil, prevede, mărimea despăgubirii pentru prejudiciu moral se determină de către instanţa de judecată în funcţie de caracterul şi gravitatea prejudiciului moral cauzat persoanei vătămate, de gradul de vinovăţie a autorului prejudiciului, dacă vinovăţia este o condiţie a răspunderii, şi de măsura în care această despăgubire poate aduce satisfacţie echitabilă persoanei vătămate.(2) Caracterul şi gravitatea prejudiciului moral le apreciază instanţa de judecată, luînd în considerare circumstanţele în care a fost cauzat prejudiciul, restrîngerea posibilităţilor de viaţă familială şi socială, precum şi statutul social al persoanei vătămate.
(3) La determinarea despăgubirii, instanţa de judecată va tinde să acorde o despăgubire care, pe de o parte, are o mărime comparabilă cu cea acordată în

mod obişnuit în împrejurări similare şi, pe de altă parte, ia în cont particularităţile cazului.
În acest sens, instanţa de judecată, reţine că prin cadrul legal sus menţionat legislatorul consfinţeşte garanţiile juridico-civile de apărare a drepturilor personale nepatrimoniale ale persoanelor fizice şi juridice la onoare, demnitate şi reputaţie profesională.
Onoarea persoanei fizice reprezintă aprecierea socială a acesteia din partea societăţii, iar demnitate este autoaprecierea din partea persoanei a calităţilor sale morale. Afirmaţiile care lezează onoarea, demnitatea sunt acelea care nu corespund realităţii şi discreditează onoarea, demnitatea persoanei în opinia publică sau în opinia unor persoane din punctul de vedere al respectării legilor, principiilor morale ale societăţii.
Reputaţia profesională reprezintă reflectarea calităţilor profesionale ale persoanei în conştiinţa socială, însoţită de aprecierea pozitivă a societăţii. Potrivit jurisprudenţei CtEDO, reputaţia persoanei fizice face parte din dreptul la respectul vieţii private (*cauza Petrenco c. Moldovei, hotărârea din 30 martie 2010)*.
Iar, libertatea de exprimare reprezintă unul din fundamentele esenţiale ale societăţii democratice care asigură dezvoltarea ei şi autorealizarea fiecărei persoane (*Iladyside către Regatul Unit, 07.12.1976, §49*).
Mai mult decât atât, legislatorul diferenţiază 3 tipuri de lezare a onoarei, demnităţii sau reputaţiei profesionale care cad sub incidenţa acestuia: a) răspândirea relatărilor false cu privire la fapte; b) răspândirea judecăţilor de valoare fără substrat factologic suficient; şi c) injuria. Fiecare tip prezintă diferenţieri în regimul de apărare a persoanei lezate de această informaţie. Răspunderea juridică pentru răspândirea relatărilor false cu privire la fapte se poate exercita prin două mijloace: 1) rectificarea sau dezminţirea informaţiei; 2) repararea prejudiciului moral şi material cauzat.
Răspunderea juridică va fi dispusă doar în cazul în care vor fi întrunite toate cele trei condiţii enumerate în art. 7 alin. (2) din Legea nr.64/2010, la caz nefiind făcută dovada întrunirii acestora.
În mod distinct, instanţa de judecată reţine prevederile art. 8 lit.c) al Legii privind libertatea de exprimare nu poate fi intentată o acţiune cu privire la defăimare pentru declaraţia făcută: ***în cererile, scrisorile sau plângerile cu privire la încălcarea drepturilor şi a intereselor legitime, expediate autorităţilor publice pentru examinare.***
Instanţa atestă că norma art. 8 al Legii privind libertatea de exprimare, oferă o imunitate în privinţa aplicării prevederilor legii în cazul sesizării

autorităţilor publice cu examinarea unor cereri sau plângeri depuse de persoanele interesate.
Se remarcă, că raţionamentul pus de legiuitor în această normă a fost de a garanta lipsa de efecte nefavorabile pentru persoana care depune o sesizare în adresa unei autorităţi publice, respectiv pentru a garanta neîngrădirea dreptului de depunere a unei plângeri şi de examinare a acesteia. Or, o soluţie contrară acestei logici, ar duce la existenţa unei presiuni de a nu depune o plângere în faţa unei autorităţi publice cu riscul de a suporta consecinţe nefaste din partea subiecţilor plângerii
Instanţa de judecată punctează că plângerile şi cererile de chemare în judecată înaintate de ***** au fost depuse la Procuratura raionului Floreşti, Judecătoria Soroca, iar pretinsele învinuiri V. Ceapa nu au fost răspândite în presă sau în alt mod de către persoanele terţe.
Sub acest aspect, instanţa remarcă, că ***** în calitate de funcţionara unei autorităţi publice-Primăria or. Floreşti , doar a invocat existenţa unor pretinse încălcări în acţiunile la moment al ex-primarului Valeriu Ceapa iar soluţia finală privind existenţa temeiurilor de tragere la răspundere aparţine doar organelor competente.
Concomitent, instanţa de judecată, apreciază că o dată cu deţinerea unei funcţii reprezentativă a populaţiei unităţii administrativ-teritoriale , Valeriu Ceapa în calitate de primar ,trebuie să îşi asume riscul rezonabil că eventual poate deveni subiect al unei sesizări depuse în faţa organelor competente, la caz, Procuratura r-lui Floreşti, instanţele de judecată ş.a.
Respectiv prin exercitarea dreptului său de a depune plângeri, pârâta ***** , nu avea cum să lezeze onoarea, demnitatea şi reputaţia profesională a reclamantului Valeriu Ceapa. Or, este de neconceput ca într-o societate democratică, într-un stat de drept, persoanele care se simt şi consideră că le-au fost lezate anumite drepturi, să fie trase la răspundere, inclusiv civilă, pentru faptul că au depus o plângere, cerere, către un organ competent în vederea cercetării, investigării şi examinării unor fapte pretins ilegale.
În această ordine de idei, instanţa de judecată constată că plângerile depuse de ***** către organele de drept beneficiază şi sunt acoperite de imunitatea conferită de art. 8 al Legi cu privire la libertatea de exprimare. Raţionamentul pus de legiuitor în această normă a fost de a garanta lipsa de efecte nefavorabile pentru persoana care depune o sesizare în adresa unei autorităţi publice, respectiv pentru a garanta neîngrădirea dreptului de acces la justiţie, a dreptului de a depune plângeri şi de examinarea a acestora.
Mai mult, din prevederile art. 52-53 din Constituţia Republicii Moldova, rezultă cert că orice persoană dispune de dreptul de a adresa cereri sau petiţii

organelor statale şi autorităţilor publice locale, care, în limitele competenţei lor şi în termenele stabilite, sunt obligate de a examina cererile şi petiţiile respective şi de a răspunde motivat la acestea.

Respectiv, instanţa de judecartă a statuat că, prin sesizările depuse de ***** în interesele proprii , şi-a exprimat opinia precum că reclamantul Valeriu Ceapa ar fi procedat incorect în cadrul exercitării atribuţiilor de serviciu, respectiv pârâta nu poate fi obligată să dovedească adevărul opiniilor sale, ori afirmaţiile ultimei s-au bazat pe nişte circumstanţe pe care le considera ca fiind veridice.

Prin urmare, raportând cele expuse la circumstanţele cauzei instanţa de judecată remarcă că onoarea, demnitatea şi reputaţia profesională ale reclamantului nu au fost prejudiciate prin sesizările adresate de către pârâtă, or, după cum s-a menţionat, informaţiile conţinute în această sesizări nu pot fi considerate ca defăimătoare, astfel nu reprezintă o răspândire a informaţiei care nu corespunde realităţii, ca urmare nu lezează onoarea, demnitatea şi reputaţia profesională a persoanei şi nu serveşte temei de compensare a prejudiciului moral.

Astfel instanţa de judecată urmează să respingă şi pretenţiile de încasare a prejudiciului moral, or, pentru ca reclamantul să pretindă la repararea prejudiciului moral , uram să justifice prin probe veridice şi pertinente , aşa cum cere prevederile art. 118 CPC, fiind indubitabil stabilit faptul că nu a fost constatată încălcărea din partea pârâtei , neexistând legătura de cauzalitate între încălcare şi prejudiciu, or întardevăr Valeriu Ceapa anterior s-a adresat cu acţiune în contradictoriu cu ***** privind apărarea onoarei ,demnităţii şi reputaţiei profisionale lezate prin răspândirea relatărilor false, care prin încheierea Judecătoriei Soroca sediul Central din 19.11.2019 a fost scoasă de pe rol, care prin neatacare a devenit definitivă, iar o nouă cerere, conform dispoziţiilor generale, Ceapa Valeriu nu a mai înaintat.

Nerespectarea principiului probaţiunii statuat la art. 118 CPC, trebuie să aibă ca efect respingerea solicitării, iar alegaţiile reclamantului privind repararea prejudiciului moral, nu sunt plauzibile şi nu constituie temei de admiterii pretenţiei

Totodată, reclamantul nu dispune nici de dreptul de a pretinde compensarea din contul pârâtei a cheltuielilor de judecată, or respingerea pretenţiilor acesteia, generează pe cale de consecinţă şi respingerea cerinţei auxiliare.

Potrivit prevederilor art. 94 alin. (1) Cod de procedură civilă, cu privire la repartizarea cheltuielilor de judecată între părţi, instanţa judecătorească obligă partea care a pierdut procesul să plătească, la cerere, părţii care a avut câştig de cauză cheltuielile de judecată. Dacă acţiunea reclamantului a fost

admisă parţial, acestuia i se compensează cheltuielile de judecată proporţional părţii admise din pretenţii, iar pârâtului – proporţional părţii respinse din pretenţiile reclamantului.
Astfel, instanţa de judecată urmează să respingă solicitarea reclamantului Ceapa Valeriu cu privire la compensarea cheltuielilor de judecată.
Raportând la caz circumstanţele de drept şi de fapt elucidate supra, instanţa reiterează caracterul justificat al soluţiei de respingere a acţiunii înaintate de Ceapa Valeriu către *****, Consiliu pentru prevenirea şi eliminarea discriminării şi asigurarea egalităţii încasarea prejudiciului moral şi cheltuielile de judecată.
În conformitate cu prevederile art. 238-241 Cod de procedură civilă, instanţa de judecată,-

H O T Ă R Ă Ş T E

Cererea de chemare în judecată înaintată de Ceapa Valeriu către *****, Consiliu pentru Prevenirea şi Eliminarea discriminării şi asigurarea egalităţii privind încasarea prejudiciului moral şi compensarea cheltuielilor de judecată, se respinge ca neîntemeiată.
Se explică dreptul părţilor şi participanţilor la proces de a solicita hotărârea redactată în cadrul termenului de decădere de 30 de zile.
Hotărârea poate fi atacată cu apel la Curtea de Apel Nord , prin intermediul Judecătoriei Soroca (sediul Floreşti), în termen de 30 zile de la pronunţarea dispozitivului hotărârii.

Preşedintele şedinţei, judecător Ramona Moşneguţu.